

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่าน โดยเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ศูนย์รวมนักศึกษาบัณฑิตจำนวน 12 คน ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ละ 90 นาที ระหว่างเดือน ก.ค.-ส.ค.55 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ศูนย์รวมนักศึกษาบัณฑิตจำนวน 12 คน ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ละ 90 นาที ระหว่างเดือน ก.ค.-ส.ค. 55 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ศูนย์รวมนักศึกษาบัณฑิตจำนวน 12 คน ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ละ 90 นาที ระหว่างเดือน ก.ค.-ส.ค.55 ต่อการใช้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษนี้เป็นงานวิจัยผสมผสานวิธี (Mixed Methods) โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ (Embedded Design) ผู้วิจัยได้ค้นคว้า ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบัน ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบ กำหนดรายละเอียดของรูปแบบ และเอกสารประกอบรูปแบบ สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ส่วนเอกสารประกอบรูปแบบจัดทำขึ้นเพื่อประมวลความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบ การดำเนินกิจกรรมภายใต้รูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ผู้นำรูปแบบไปใช้ให้มีความเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร การสอน การสอนภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน การสอนโดยใช้กลวิธีอ่าน เพื่อทำการตรวจสอบแล้วนำมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาปรับแก้ก่อนนำไปทดลองใช้ในสภาพการเรียนจริง

ผู้วิจัยทำการทดลองในชั้นเรียนกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการวัดผล 2 ครั้ง ก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. แผนการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน
2. แบบสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาอังกฤษในการศึกษานอกระบบ
3. แบบสำรวจความสนใจหัวข้อเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ
5. แบบประเมินการอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ
6. แบบบันทึกการอ่านบอกความคิดออกมาดังๆ
7. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบฯ
8. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบฯ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล มีการวิเคราะห์เนื้อหา และมีการใช้สถิติประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและการใช้กลวิธีอภิปัญญาของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ มีการหาค่าขนาดอิทธิพลตรวจสอบขนาดผลต่างที่เกิดขึ้น รวมทั้งใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สรุปผลวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ข้อ คือ

1. รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน อยู่ในระดับดีมาก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เรียกว่า META Model มี 4 ขั้นคือ ขั้นจัดการก่อนปฏิบัติงาน (M) ขั้นสนับสนุนขณะปฏิบัติงาน (E) ขั้นฝึกฝนหลังปฏิบัติงาน (T) และขั้นประเมินผลลัพธ์ (A) ซึ่งผลการทดลองในชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่าแผนการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่น่ามาใช้ได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1
2. คะแนนความเข้าใจการอ่านของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และผู้วิจัยพบว่าเมื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ในระดับดีและความสรุปความดีขึ้น
3. ความสามารถในการใช้กลวิธีอภิปัญญาของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 และผู้วิจัยพบว่าเมื่อให้ผู้เรียนมีการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการถามคำถามและการกำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มมากขึ้น
4. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 และผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนร่วมมือกันทำภาระงาน จึงมีผลให้มีความสุขสนุกสนานในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ได้ข้อค้นพบที่สามารถนำมาอภิปรายได้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ข้อตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน อยู่ในระดับดีมาก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน กระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล เรียกว่า META Model มี 4 ชั้นคือ ชั้นจัดการก่อนปฏิบัติงาน (M) ชั้นสนับสนุนขณะปฏิบัติงาน (E) ชั้นฝึกฝนหลังปฏิบัติงาน (T) และชั้นประเมินผลลัพธ์ (A) ซึ่งผลการทดลองในชั้นเรียน พบว่าแผนการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่น่ามาใช้ได้ และมีผลให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองมาร่วมมือกันทำภาระงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาแบบที่มีชื่อว่า META Model ได้มาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ และจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งได้สัมภาษณ์ผู้สอนและเก็บข้อมูลความต้องการจำเป็นของผู้เรียนส่งผลให้องค์ประกอบหลักของรูปแบบมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานนี้มีความเหมาะสมที่นำไปใช้จริงได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce, Weil, and Calhoun (2009) ที่ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แบบแผนการสอนหรือกิจกรรมต้องแสดงความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยองค์ประกอบไม่ว่าหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน บทบาทผู้เรียนและผู้สอน และการประเมินผล ต้องผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองมาร่วมมือกันทำภาระงานนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใหญ่อต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self-directing) ครูเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนมากกว่าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ของตน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Linderman, 1962) รวมทั้งการจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญ มิใช่ตัวเนื้อหาวิชาทั้งหลาย (Knowles, 1978) ซึ่งสอดคล้องกับการที่ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามสำรวจความต้องการจำเป็นก่อนการจัดทำแผนการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบ ทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนและจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนผู้ใหญ่ที่ Knowles กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ว่า การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-centered)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยและพัฒนาพบว่าขั้นตอนการดำเนินงานของ META Model ที่แบ่งออกเป็น 4 ชั้น ผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพแผนการเรียนรู้ 75/75 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับเป็นที่ยอมรับนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบมีการสังเคราะห์เหมาะสมกับการเรียนรู้และการรับรู้ของผู้เรียน มีองค์ประกอบของรูปแบบด้านหลักการตอบสนอง (Principle of reaction) ที่กำหนดให้บทบาทของผู้สอนตอบสนองในฐานะเป็นผู้อำนวยความสะดวก รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและให้ข้อมูลย้อนกลับผู้เรียน เพื่อเพิ่มศักยภาพแบบค่อยเป็นค่อยไปแบบให้เสริมต่อความรู้ (Scaffolding) ตามความแตกต่างและความต้องการผู้เรียน รวมทั้งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความชำนาญมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนของ Joyce, Weil, and Calhoun (2009)

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานทั้ง 4 ขั้นตอนที่อยู่ภายใต้รูปแบบที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับดีมากนั้นเมื่อแจกแจงแต่ละขั้นตอนแล้วอาจเป็นเพราะว่า

ขั้นที่ 1 สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีองค์ประกอบการอ่านทางอภิปญญา ให้มีการใช้กลวิธีกระตุ้นความรู้เดิมมาใช้ก่อนการอ่านนั้นสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนอ่านของ Willhelm (2001) และทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ที่ Mayer (1975) ให้โครงสร้างของประสบการณ์เดิมในแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ปัจจุบันของคนๆ นั้น ข้อมูลใหม่ ที่ได้มาจะผสมกลมกลืนกับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว นอกจากนี้ ยังสนับสนุนทฤษฎีการสร้างความรู้ ของ Krashen (1988) ในสมมติฐานปัจจัยการรับเข้า (The input hypothesis) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เกิดจากการรับข้อมูลที่เข้าใจได้จากระดับความรู้ที่มีอยู่ถัดขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งตามธรรมชาติ นั่นคือ $i+1$

ขั้นที่ 2 ขั้นสนับสนุนขณะปฏิบัติงาน (E: Encouraging in doing task) ในขั้นนี้เป็นการสนับสนุนให้นำกลวิธีไปแก้ปัญหา ให้รู้จักการเชื่อมโยงความรู้ของตนเอง และ/หรือ การถามคำถาม และ/หรือการเดา โดยมุ่งเน้นไปที่การหาความหมายของภาษาจากการร่วมมือกันทำกิจกรรม อาจทำเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันมากกว่าการให้ครูบอกโดยตรง ซึ่งเหมาะสมกับการสอนผู้ใหญ่ที่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีผู้ใหญ่ของ Knowles (1978) โดยผู้สอนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทำกิจกรรมมากกว่าการถ่ายทอดความรู้ของตน ดังนั้น การสอนอ่านเน้นภาระงานเป็นการสอนโดยมีการให้ภาระงาน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน พัฒนาทักษะสังเคราะห์ทั้งพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative learning) ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2004: 31) เรียกว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ส่งเสริมความร่วมมือกันทำงาน รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยโครงการแบบการเสริมต่อความรู้ (Scaffolding) ที่ช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนดีขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีการทำกิจกรรมภาระงานย่อยเพื่อให้บรรลุโครงการที่ตั้งเป้าหมายไว้และยังเป็นกลวิธีที่ครูจะใช้สอนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในอนาคต การเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ทักษะของตนเองที่มีในการทำภาระงานย่อย และการทำงานร่วมกับกลุ่ม (Thepsiri, 2007) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Ehara (2008) ทำการวิจัยการสอนอ่านแบบเน้นภาระงานพบว่า กลวิธีการเชื่อมโยงความรู้ของตนเองทำลายวงจรการอ่านแบบแปลของผู้เรียนในระดับต่ำได้ และช่วยให้มีการอ่านหนังสือได้อย่างมีความหมายมากขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกฝนหลังปฏิบัติงาน (T: Training for post-task) ขั้นนี้เป็นการสรุปโครงสร้างและรูปแบบของภาษา กลวิธีที่ใช้เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้เรียน และให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนเพื่อความจำในระยะยาว ประกอบด้วยสรุป และ/หรือการตรวจสอบ และ/หรือการแก้ไข ซึ่งในขั้นนี้สอดคล้องกับแนวคิดขั้นตอนการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของ Willis (2007) ที่ไม่ได้มุ่งการเรียนรู้รูปแบบของภาษาที่กำหนดในลักษณะของการฝึกฝนรูปแบบของภาษาที่ครูจัดเตรียมให้ แต่เป็นภาระงานที่ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบภาษาด้วยตนเองขณะปฏิบัติภาระงาน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การฝึกฝนหลังปฏิบัติงานยังสอดคล้องกับสมมติฐานปัจจัยผลิต (The output hypothesis) ซึ่ง Swain (1998) กล่าวว่า ปัจจัยรับเข้าเพียงอย่างเดียวมันยังไม่เพียงพอต่อการรับรู้ภาษา การเรียนรู้ภาษาหรือการรับรู้ภาษาจะปรากฏจากผลผลิตของปริมาณการ

รับรู้ที่เกิดขึ้น (Output) หรือผลผลิตทางภาษานั้นเอง แนวคิดดังกล่าวเน้นให้เห็นว่า การรับรู้ภาษาที่สองนั้น หากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการผลิตถ้อยคำในภาษาที่สองจากกิจกรรม จะช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วทางภาษา โดยข้อมูลหรือผลผลิตทางภาษาตามสมมุติฐานของ Swain (1998) นั้นเป็นมากกว่าผลผลิตทางภาษาที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรม กล่าวคือ ข้อมูลทางภาษาที่ผลิตออกมาจากกิจกรรมนั้น ผลักดันผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงปัญหาหรือช่องว่างของภาษาใหม่ที่เรียนรู้อันเกิดจากการสังเกต หรือกิจกรรมนั้นผลักดันผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงปัญหาหรือช่องว่างของภาษาใหม่ที่เรียนรู้อันเกิดจากการสังเกต หรือกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายวิเคราะห์ปัญหาเหล่านั้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบโครงสร้างและรูปแบบของภาษาใหม่ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการรับรู้ภาษาที่สองได้ (Harmer, 1992)

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลลัพธ์ (A: Assessing the outcome) ขั้นตอนนี้ประกอบด้วยกลวิธีอย่างน้อยหนึ่งกลวิธีคือ การให้เหตุผล และ/หรือการสะท้อนกลับ และ/หรือการประยุกต์ เป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจหลังการอ่าน เป็นการประเมินความก้าวหน้าการอ่านด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนส่งภาระงานที่ทำและสะท้อนกลับเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองต่อไป การประเมินต้องทำทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่ทางการ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเพื่อให้ได้ข้อมูลร่วมกัน การประเมินควรทำอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งบทเรียน “การทิ้งให้การประเมินอยู่จนถึงขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการ เปรียบเสมือนการทำข่าวทางทหารหลังจากสงครามสิ้นสุดลง” (Nunan, 1988) ในขั้นการประเมินผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับหลักการสอนเน้นภาระงานของ Ellis (2004) ที่ให้โอกาสผู้เรียนประเมินการดำเนินงานและความก้าวหน้าของตนเอง และยังสอดคล้องกับหลักการสอนเน้นภาระงานของ Willis (2000) ที่ให้มีการติดตามประสิทธิภาพในชั้นเรียนด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Estaire and Zanon (2004) ที่กล่าวว่า บทบาทของการประเมินเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้สอนและผู้เรียนไว้ใช้ในการปรับแผนการเรียนรู้ให้เกิดความแน่ใจว่าจะมีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าขั้นตอนนี้มีความจำเป็นอย่างขาดมิได้ในการทำ การสอนอ่านเน้นภาระงาน เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมมีความสมบูรณ์และเพื่อสะท้อนกลับเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองต่อไปเป็นการนำไปใช้ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาผู้ใหญ่ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2551)

2. ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้อ่านรู้จักใช้กลวิธีในการอ่านทำให้มีการพัฒนาการอ่าน รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนความเข้าใจสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood (1983) ที่กล่าวว่า ภาระงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อสารและเรียนรู้ภาษา เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในทุกทักษะโดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบ โครงสร้างของภาษาและการใช้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ เป็นการเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ หัวข้อที่นำมาใช้ในการให้ผู้เรียนอ่านยังได้มาจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bygate, Skehan, and Swain (2004), Richards (1984), Long (1985), Willis and Willis (2007) และแนวคิดเชิงระบบ (System

Approach) ที่เป็นขั้นตอนแรกของ 5 ขั้นตอน (ADDIE Model) ทำให้ผู้อ่านรู้สึกกระตือรือร้น เกิดแรงจูงใจอยากอ่านในเรื่องราวที่ตนเองมีความสนใจ

3. ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้กลวิธีอภิปัญญาหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ มีกระบวนการและขั้นตอนการเตรียมผู้เรียนตามแนวคิดของการเรียนด้วยตนเองของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเอวีน (Irwin, 1991) ที่กล่าวถึงกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการอ่านของกระบวนการอภิปัญญา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านตระหนักและควบคุมอย่างมีสติต่อกระบวนการเรียนรู้ตนเอง โดยรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจส่วนไหนจะใช้กลวิธีใดหรือปรับเปลี่ยนกลวิธีในการอ่านอย่างไรจึงจะทำให้เข้าใจบทอ่านยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังอาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ทำให้เข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ที่ Bartlett (1932) อธิบายว่า การที่ผู้อ่านระลึกถึงข้อมูลหลังจากการอ่านข้อความไปแล้วนั้น ไม่ใช่การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ แต่เป็นการสร้างหรือเล่าเรื่องจากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และจากเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านมีเพิ่มขึ้นจากเดิมก่อนการทดลอง สอดคล้องกับความเข้าใจในการอ่านที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ก่อนการทดลองสอน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีปัญหาเรื่องไม่รู้คำศัพท์ในการอ่าน และจะใช้วิธีการถามผู้อื่นหรือการเปิดพจนานุกรม (Dictionary) ในคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจอยู่บ่อยๆ แทนที่จะใช้กลวิธีอื่นที่สามารถให้คำตอบได้เช่นกัน ซึ่งพฤติกรรมการอ่านแบบแปลคำต่อคำ เป็นการอ่านแบบโซ่รหัสหรือทักษะพื้นฐาน (Decoding) แต่ในการทดลองครั้งนี้ได้สนับสนุนให้มีการใช้กลวิธีการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักกลวิธีการเดาความหมายศัพท์ การกระตุ้นความรู้เดิม การสรุปความ การตรวจสอบ และอื่นๆ ที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านมากขึ้น เพราะไม่ต้องกังวลและติดขัดกับการอ่านเมื่อพบคำศัพท์ที่เข้าใจยากและเลิกอ่านต่อในที่สุด ซึ่งเป็นการพัฒนาการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์มาใช้ในการสอนอ่าน หมายถึงการใช้รูปแบบการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง และรูปแบบการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานเข้าด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบการอ่านที่ได้จากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ของ Rumelhart (1985) ที่เน้นความสำคัญของประสบการณ์และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ นอกจากนี้ ความสามารถในการอ่านที่เพิ่มขึ้นยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Mokhtari and Sheorkey (2002) ที่พบว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสามารถสะท้อนและติดตามกระบวนการอ่านขณะอ่าน พวกเขาไม่เพียงแต่รับรู้กลวิธีที่ใช้เท่านั้น แต่ยังมีแนวโน้มที่ดีกว่าในการตรวจสอบ (regulating) การใช้กลวิธีขณะกำลังอ่านด้วย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า พวกเขาใช้กลวิธีการอ่านและรู้ว่าจะใช้อย่างไรด้วย รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Cubukcu and Eylul (2008) ที่พบว่า การฝึกอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาช่วยพัฒนาความเข้าใจการอ่านและการเรียนรู้ได้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้แบบออนไลน์หรือในชั้นเรียนปกติก็ตาม

4. จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ ผู้เรียนมีความพอใจในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการออกแบบหลักสูตรมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการสัมภาษณ์ผู้สอน สํารวจข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน แล้วจึงนำผลที่ได้ไปพัฒนา ทำให้ผู้เรียนได้มีบทอ่านที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ทำให้มีความกระตือรือร้นในการอยากอ่านและสนุกในการเรียน ซึ่งการออกแบบบทเรียนสอดคล้องกับ ADDIE Model (Morrison, 2010) มี 5 ขั้นตอนคือ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล นอกจากนี้ ในขั้นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยได้มีการสำรวจความต้องการหัวข้อในการอ่าน ซึ่งยังสอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรของ Richards (1984), Long (1985) และ Willis and Willis (2007) เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนต้องการอะไร และทำการคัดเลือกหัวข้อที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาออกแบบพัฒนาและนำไปใช้แล้ว พบว่าผู้เรียนมีความพอใจในบทเรียน

จากผลการวิจัยที่ได้จากการสนทนากลุ่มพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในการสอนตามรูปแบบเมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบแนวเดิมที่เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในส่วนของการเรียนไวยากรณ์ ผู้เรียนชอบการสอนตามรูปแบบวิธีนี้มากกว่าแบบเดิมที่มีการสอนไวยากรณ์โดยตรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการสอนตามรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานมีขั้นตอนเตรียมตัวผู้เรียนให้รู้จักการวางแผนการอ่านก่อน มีการแนะนำคำศัพท์ที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับบทความที่จะอ่านเป็นการเตรียมตัวก่อนมอบภาระงานให้ทำ แล้วจึงมาทำการฝึกฝนไวยากรณ์ ทำให้เห็นภาพการนำมาใช้ได้ดีกว่าการเรียนแบบเดิมที่เรียนไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว หรือแบบเดิมที่เรียนทักษะการอ่านจากการอ่านบทอ่านข้อความ 1-2 หน้า แล้วตอบคำถามแบบเลือกตอบ โดยไม่มีการเตรียมตัวก่อนเรียน ซึ่งการเรียนเน้นภาระงานช่วยให้เข้าใจเรื่องในภาพรวมมากขึ้น จับใจความสำคัญผ่านภาระงานที่ทำ เช่น การทำผัง ทำตาราง เป็นต้น ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นชอบการเรียนที่จะเรียนร่วมกัน และทำกิจกรรมร่วมกัน สอดคล้องกับการเรียนรู้ในโลกปัจจุบันที่สนับสนุนการเรียนแบบร่วมมือกัน ตามแนวคิดของ Richards et al. (1985) ที่ว่ากิจกรรม (Activity) หรือการกระทำ (Action) เกิดขึ้นเนื่องจากการทำความเข้าใจทางภาษา เช่น การวาดแผนที่ขณะฟังจากเครื่องบันทึกเสียง การฟังคำบอกคำสั่งและทำตามคำสั่งนั้น

จากผลการวิจัยพบว่าข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการใช้รูปแบบที่ได้จากการสัมภาษณ์ในชั้นเรียนหลังทดลอง มีข้อมูลสอดคล้องกันกับที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจคือในภาพรวมมีความพอใจมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนอ่านเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้มีความเข้าใจในบทอ่านสามารถสรุปความผ่านการรายงาน การเรียนรู้จดจำคำศัพท์และเดาศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักการสอนของ Skehan (1996) ที่ว่าให้หาโอกาสมากที่สุดเพื่อมุ่งไปที่รูปแบบผ่านการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่มพบว่าผู้เรียนพึงพอใจต่อบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากการจับคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย และผู้ใหญ่อเองก็เป็นผู้ที่มีศักยภาพในตนเองอยู่แล้ว สามารถที่จะ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (2004) ที่กำหนดให้บทบาทผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติงาน เรียนรู้การใช้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่วนบทบาทครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดเตรียมภาระงาน เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ทั้งนี้ บทบาทดังกล่าวยังสอดคล้องกับองค์ประกอบของรูปแบบด้านระบบสังคม (Social System) ที่เน้นการทำงานที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนจากการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนของ Joyce, Weil, and Calhoun (2009)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมกับผู้ใหญ่ในการศึกษานอกระบบ และอาจนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านผู้เรียนในระบบด้วย

1.2 แผนการเรียนรู้การสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาที่พัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรระยะสั้นเพียง 6 สัปดาห์ จึงควรมีการพัฒนาให้มีหลักสูตรระยะยาวขึ้นเพื่อให้นักศึกษาจะได้มีเวลาฝึกฝนให้มากขึ้น

1.3. การสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา มีการแบ่งกลุ่มย่อย และการจับคู่ มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ร่วมมือกันทำภาระงาน สรุปผล และรายงานนำเสนอผลงานร่วมกัน ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการทำกิจกรรม ดังนั้น ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้เพียงพอและเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสทำกิจกรรมได้มากขึ้นและทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงทุกคน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาารูปแบบการสอนเน้นภาระงานที่ส่งเสริมทักษะอื่นนอกจากการอ่านด้วย เช่น การพูด การเขียน เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญากับผู้เรียนในการศึกษาในระบบ และผู้เรียนวัยอื่นในระดับต่างๆ เช่น ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา หรือระดับมัธยมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่ผ่านการสอนอ่านเน้นภาระงานตามรูปแบบฯ กับนักศึกษาที่ยังไม่เคยผ่านการสอนอ่านตามรูปแบบฯ

2.4. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาที่ผ่านการสอนอ่านเน้นภาระงานตามรูปแบบฯ ระหว่างนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถที่เก่ง กลาง และอ่อน

ทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ระดับกลางเพียงระดับเดียว